

SPECTACOLE

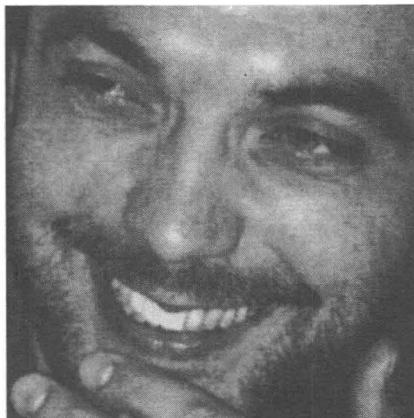
Ioana ICHIM

Episod din lupta pentru locul propriu

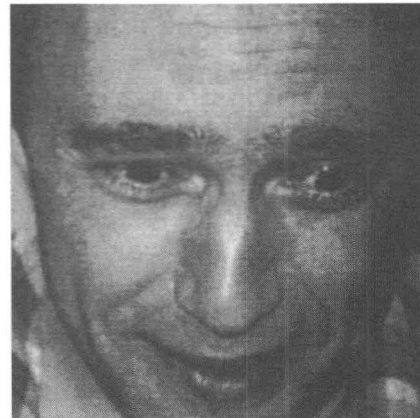
În anii de facultate petrecuți în sălile de curs, de repetiții sau pe culoarele Academiei de Teatru, am auzit de nenumărate ori discutându-se despre faptul că singura șansă de a „reuși” a tinerelor generații de actori sau regizori, este aceea de a lucra împreună pe scene profesionale.

Și, într-adevăr, acest lucru pare să fie susținut de multe dintre montările lui Vlad Massaci sau ale Ancăi Colțeanu, spre exemplu, care, încă de la debutul lor ca regizori în teatru, au lucrat cu colegii lor de generație.

Pentru mine, însă, cel mai elocvent exemplu îl constituie cuplul Dan Tudor–Vasile Toma; chiar dacă nu au fost colegi de clasă, amândoi au învățat ce



înseamnă teatrul, actoria, lupta, viața pentru și pe scenă de la același Om – regizorul și profesorul Cătălin Naum. Spectacolul *Păcală și Popa*, montat și jucat de cei doi după un scenariu propriu, a fost prezentat în premieră pe scena Teatrului de Vară din Costinești în cadrul Galei Tânărului Actor (1–5 septembrie 1998), unde spectacolul lor a primit Marele Premiu la secțiunea grup. De ce? Pentru că în doar o oră de spectacol, pe o scenă practic goală (doar câteva obiecte de recuzită utilizate cu multă inventivitate), cu peste 700 de oameni care-i urmăreau, cei doi au reușit performanța de a crea o lume de poveste cu multe personaje (femei și bărbați), de a umple scena și amfiteatrul cu muzica



(mult folclor autentic), cu energia și, mai ales, cu hohotele de râs ale celor care-i priveau.

Actori cu experiență în spate, se lasă furați uneori de dorința de „a revizui și adăugi” cu replici ori gesturi de un umor facil pentru a stârni buna dispoziție a unui public mult mai larg (desigur în detrimentul ironiei subtile, de pildă, mult mai greu accesibile). La fel s-a întâmplat și cu spectacolul celor doi actori, căci spectacolul, preluat ulterior de Teatrul Național din Timișoara, a suferit o serie de astfel de „revizui și adăugiri”. Totuși, dincolo de acestea, *Păcală și Popa* își păstrează savoarea poveștii îmbogățită clipă de clipă de talentul și farmecul celor doi protagoniști: Vasile Toma și Dan Tudor.

SPECTACOLE

Irina IONESCU

Din existența Teatrului Inexistent

Fundația „Teatrul Inexistent” a prezentat în rotunda Muzeului Literaturii Române spectacolul *Să zbori spre*

Paradis, în regia Teodorei Herghelegiu. Regizoarea nu se află la prima încercare de a folosi pentru spectacolele sale spații neconvenționale. A mai prezentat, cu titlu experimental, spectacole în cluburi sau centre culturale, contribuind astfel la diversificarea publicului de teatru bucureștean.

Spectacolul *Să zbori spre Paradis* a fost dedicat acelor care „n-au mai

putut să se revolte” și care ne-au părăsit, prin propria lor voință, mult prea devreme, persoane care „au schimbat Finalul, nemulțumite de scenariul propriului destin”. Astfel, montarea s-a bucurat de „prezența spirituală” a unor foști studenți ai Universității de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” – București, și a unor prieteni ai realizatorilor printre care: Anta Raluca